

[Behnke]

eller advokat, som kan sørge for de nødvendige transaktioner, så de kan fortsætte deres aktivitet.

Fremskridtspartiet vil derfor anmode regeringen om at tage sine egne sunde ord om behovet for fremme af eksporten og behovet for reduktion af den offentlige sektor til efterretning og leve derefter. Hvis det var tilfældet, ville man få Fremskridtspartiets fulde støtte, men den foreliggende pakke af lovforslag vil Fremskridtspartiet stemme imod.

Glønborg (KRF):

Fra denne talerstol er der faldet mange hårde ord. Dem kommer der ingen af nu, for jeg er så glad i dag, at jeg kun kan bruge de venlige ord.

Jeg vil gerne rette en stor tak til alle de ansvarsbevidste mennesker, der har en eller anden andel i, at den pakke lovforslag, vi behandler i dag, kan gennemføres.

Takken gælder først ministrene med hele deres dygtige personale, som har slidt i det for at få tingene klar. Dernæst de mange personer og organisationer fra hele samfundet, som har rådgivet, og sidst alle de politikerkolleger, som ud fra forskellige holdninger har fundet sammen om en helhedsløsning – hjertelig tak!

Kristeligt Folkeparti har ikke brugt de store armsving, men vi har oplevet arbejdet som tilfredsstillende, for vi har i det store og hele opnået det, vi ville. Under åbningsdebatten for 2 måneder siden gik jeg meget stærkt ind for at finde løsninger, der kunne samle flertal omkring midten. Det har vi arbejdet for, og det har vi fået.

Lovpakkens detaljer vil jeg ikke sige meget om. Der er sjældent meget nyt at fremføre for ordfører nr. 8 i rækken. Kun to detaljer vil jeg trække frem. Det første drejer sig om arbejdsgivernes økonomiske bet, når en medarbejder bliver syg. Vi er glade for, at den nu sættes ned fra at skulle dække 5 uger til kun at skulle dække 1 uge. Og vi er glade for, at det ikke har gjort vilkårene dårligere for medarbejderne, men at vi er nået frem til det, som må være det rigtige i denne sag, nemlig at det økonomiske ansvar for at træde hjælpende til, når et menneske bliver sygt, påhviler os alle sammen, så det er en offentlig udgift.

Der er dog noget andet, som vi er lidt betænkelige ved. Nogle virksomheder med en enkelt eller to ansatte bliver måske lidt dårligere stillet

ved omlægningen af afgifterne, og vi havde gerne set, at det havde kunnet lade sig gøre at finde en højere bagatelgrænse. Men lad os nu se virkningerne; måske får vi brug for på andre måder at vise praktisk venlighed over for de små virksomheder.

Men helheden i dette, nemlig at vi skal opmuntre til større eksport – dvs. at vi leverer varer ud til brug for andre i stedet for at producere til vores eget forbrug, som har været noget for stort igennem en lang årrække – er et princip, som er i fuld overensstemmelse med Kristeligt Folkepartis tankegang. Vi tror på, at det, vi har taget fat på her, i det lange løb også vil få en gunstig virkning på betalingsbalancen, selv om det måske ikke kan ses lige nu.

Preben Møller Hansen (FK):

Den sidste taler, der var på talerstolen, gav udtryk for, at det var kedeligt, at man kom som den 8. taler i rækken, idet man så ikke havde noget at tilføje. Jamen man har jo retten til at lade være med at gå herop og spille folks tid, hvis man ikke har noget at tilføje. Jeg forstod, at man var positiv og vi nu måtte se, hvad der sker hen ad vejen. Det svarer til lægen, som ikke rigtig ved, hvordan man skal operere. Man tager saven og saver lidt i et ben og ser, hvad der sker. Hov! det var et forkert sted, så snupper vi den lige over låret. Det var sgu også et forkert sted, og så tager man hovedet i slutfasen, og så kradser patienten af. Det er ikke sådan, man skal behandle de spørgsmål, vi behandler i Folketinget. Det bør være sådan, at vi har en helt klar opfattelse af, hvad det er, der sker som følge af den lovgivning, vi er med til at gennemføre. Derfor synes jeg, det er urimeligt at sige, at vi må se, hvad der sker hen ad vejen.

Jeg kan såmænd udmærket godt se, hvad det er, der sker hen ad vejen, hvis man gennemfører de ni forslag, der her er til behandling. Det indebærer reelt, at man overfører ca. 3 mia. kr. ydeligere til arbejdsgiverne i dette land. Disse 3 mia. kr. skal arbejdere, pensionister og andre være med til at betale. Vi har lige siddet og diskuteret det danske samfund, og spørgsmålet lød: Hvad har vi egentlig her i Danmark? Hvordan er det egentlig, vort land ser ud? Jo, vi har en restgruppe på halvanden million mennesker, der ikke har den store skoleuddannelse. De har slidt og slæbt, knoklet og knoklet, betalt skatter og betalt skatter for at sikre, at nogle